

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۱/۱۸

لیکونکي: Brüder Grimm m
ژباړن: رنګال اریوېزی

څلور هنرمند ورونه

د ما شومانو له پاره لنډه کیسه

په یوه پخوانۍ زمانه کې یوه بې وزله سړي څلور زامن درلودل. زامن یې چې لوی شول، پلار یې ورته و ویل چې: «گرانو زامنو دنیا و وینی. زه هیڅ نه لرم چې تاسې ته یې درکړم. پاڅی، کوم بل هیواد ته لاړشی، لاسي کسبونه زده کړی او موخې ته د رسیدولارې چارې وسنجوی.» څلور وارو د سفر همساګانې راواخیستې، د پلار سره یې خدای په امانې وکړه اوله دروازې راو وتل. دوی د یو څه مزل نه وروسته یوې څلور لارې ته راوړسیدل، چې څلورو بیلابیلو خواوو ته تللي. په دې ځای کې مشر ورور ورته و ویل چې: «مور باید د لته یو له بله بیل شو. له نن ورځې څلور کاله وروسته به په همدغه ورځ بیا دلته سره گورو او تر هغه به هر یو خپل بخت وازمویي.»

اوس نو هر یو په خپله لار لار. مشر ورور یې د یوه سړي سره مخامخ شو او سړي ترې وپوښتل چې چیرته ځی او په څه پسې روان یې. ده په ځواب کې ورته وویل چې: «زه غواړم چې یو لاسي کسب زده کړم.» سړی ورته و ویل چې: «راځه زما سره لاړشه، غلا زده کړه.» ده ورته و ویل چې: «نه! دا کوم ښه هنر نه دی او پایله یې هم په دار ځوریدل دي.» سړي ورته و ویل چې: «اوه! د دار نه مه ډاریر، زه به دغلا داسې چلونه در زده کړم، چې نه څوک در باندې پوهیدلی شي او نه دې بیا نښه او نښانه پیدا کلي شي.» اوس نو دوی د سړي د خبرو تر اغیزې لاندې راغی، ورسره وېي منلي او یو داسې ماهر او چالاک غل یې ترې جوړکړ چې هیڅ ور نه په امن کې نه و او هر څه یې چې غوښتل، هغه یې تر لاسه کولی شول.

د وهم ورور یې هم په لار کې د یوه سړي سره مخامخ شو او همدا پوښتنه یې ترې وکړه چې په نړۍ کې د کوم کسب د زده کړې نیت لري. ده ځواب ور کړ چې تر اوسه نه پوهیږي. سړي ورته و ویل چې: «زما سره راځه او ستوري کتونکي شه، تر دې بل ښه کسب نشته دی، هیڅ شی ستا له نظره پټ نه شي پاتې کیدلی.» ده د سړي خبره خوښه شوه او یو داسې تکره ستوري کتونکي شو، چې استاد یې د زده کړې تر تمامیدو وروسته دانعام په توګه یو دور بین ورکړ او ورته وېي ویل چې: «هرڅه چې په مخکې او اسمان کې پېښیږي، ته یې په دې دوربین لیدلی شي او هیڅ شی در څخه پټ نه شي پاتې کیدلی.» درېم ورور یې یوه ښکارې له ځان سره شاګرد کړ او د ښکار په ټولو برخو یې داسې پوه کړ چې یو ماهر او تکره ښکارې ترې جوړ شو او استاد د یې یوه تر کله ور وېخښله او ورته وېي ویل: «له دې تر کلي هیڅ نښه نه ختا کیږي. په دې دغمن دانه هم ویشلې شي.» کشر ورور هم په لار کې د یوه سړي سره مخامخ شو. سړي خبری ور سره پیل کړې او پوښتنه یې ترې وکړه چې: «نه غواړي چې گنډ نه زده کړي؟» «ځوان ورته وویل چې: «زه په دې نه پوهیږم، له سهار تر ماښامه پورې کړو پ کیناستل، هلته او دلته په سنتي گنډل او وتو کول می سم په فکر نه راځي.» سړي ورته وویل چې: «ته څه وایي! ته د یو څه په باره کې غږیږي، چې هیڅ نه په پوهیږي، له ما به د گنډ نی له سره نوی هنر زده کړي، دا یو ښه هنر او تر یوې اندازې د درناوي وړ هم دی.» ځوان دسړي په دې خبرو قانع شو، ور سره ولاړ اوله دې سړي څخه یې دهغه هنر له بیخه تر سره پورې بشپړ زده کړ. دخدای په امانې په وخت کې سړي یوه ستن ور کړه او ورته وېي ویل چې: «ته په دې سنته هر څه چې وغواړي، که دهګۍ په شان نرم او یا د پولادو په شان کلک هم وي، سره گنډلی شي، یوه ټوټه ترې جوړیږي او د گنډني نښې او نښانې نه پکې لیدل کیږي. کله چې پور څلور کاله تیر شول، څلور واره ورونه په یوه وخت په ټاکلي څلور لاره کې په مینه او محبت سره یو ځای شول، یو بل یې سره ښکل کړل او یو ځای پلار ته د کور په لور روان شول. پلار

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پاڼوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولی

یې ډیر خوښ شو او ورته ویې ویل چې: «اوس نو لکه چې باد بیرته را ته راوړی؟» دوی پلارته هغه څه بیان کړل چې په دې څلورو کالونو کې ورسره مخامخ شوي وو او داچې هر یو یې یو کمال زده کړی دی. دوی ټول د کور په مخ کې د یوې لویې ونې لاندې ناست وو او پلار یې و ویل چې: «غواړم تاسې وازمویم، چې څه مو تر لاسه پوره دي.» بیایې پورته وکتل او د وهم زوی ته یې و ویل چې: «پاس د دې ونې په سر کې د دوو شاخونو تر منځ د چرچنې مرغی یوه ځاله ده، راته و وایه چې په دې ځاله کې څو هګۍ پرتې دي؟» ستوري کتونکي دور بین ته لاس کړ، پورته یې پکې وکتل او ویې ویل چې: «پنځه دي.» پلار یې بیا مشر زوی ته وویل چې: «اوس نو ته دا پنځه واړه هګۍ، بې له دې چې هغه الوتونکي، چې په هګیو ناست، وځوروي یا وڅوځوي، دلته را کښته کړه.» هغه چې یو ماهر او وتلی غل و، په ونه وړ پور ته شو او په داسې هنر یې د الوتونکي تر سینې لاندې هګۍ راوایستلې او پلار ته یې راکته کړې، چې هغه هیڅ پوه نه شو او په خپل حال ارام ناست و. پلار هګۍ واخیستې، یوه یوه یې د میز په هر کونج او دا پنځمه یې په منځ کې کښوده. بیایې ښکاري ته وویل چې: «اوس نو ته په یو ډز پنځه واړه هګۍ په منځ داسې و وله، چې هره یوه یې دوه توکې شي.» ښکاري په خپله ترکله پنځه واړه هګۍ په نښه کړې او لکه څنګه چې بلار یې ورته ويلي و، پنځه واړه یې په یوه ډز په منځ و ویشتلې او دوه توکې کړلې. ښکاري داسې باروت درلودل چې کونج په کونج یې ویشتل کول.

پلار څلورم زوی ته و ویل چې: «اوس نو ستا وار دی او ته به دا هګۍ او په هغو کې پراته چوپیان بیرته داسې سره گنډې چې هګیو او چوپیانو ته هیڅ زیان ونه رسوي. گنډونکي ستن راواخیسته او هګۍ یې داسې سره وگنډلې، لکه څنګه چې یې پلار غوښتلې. تر دې وروسته غل باید بیا هګۍ واخلي، ونې ته یې پورته کړي او په ځاله کې یې د الوتونکي تر سینې لاندې داسې کږدي، چې هغه هیڅ پوه نه شي. الوتونکي تر هغه په هګیو ناست و، ترڅو چې بچیان یې له هګیو را و وتل او په هغه برخه کې یې یوه سره کرښه تر غاړې لیدل کیده چې گنډونکي یوځای سره گنډلې وه.

زاړه بلار یې ورته و ویل چې: «هو! ستاسې دا رنگا رنگ کسبونه او هنرونه د ستاینې وړ دي، تاسې دوخت نه ښه گټه اخیستې ده او دویار وړ کسبونه موزده کړي دي. زه نه شم ویلی چې په تاسو کې کوم یو تر نورو ښه دی، دا به هغه وخت ښکاره شي، چې له هنرونو مو د کار اخیستلو وخت راشي.» لږ څه وروسته تر دې په ښار کې لویه اواز خپره شوه چې د پاچا لور یوه اژدها و تښتوله. پاچا په اندیښنو کې ډوب و او اعلان یې وکړ چې که هر چا یې لور بیرته وروستله، هغه ته به یې واده کړي. ورونو په خپلو کې سره و ویل چې: «اوس نو هغه وخت راغلی دی، چې ځانونه وښیو.» دوی غوښتل چې یو ځای را و وزي او د پاچا لور ازاده کړي. ستوري کتونکي وویل چې: «زه به په بیره دا پته ولگوم چې هغه چیر ته ده.» ده بیایې دوربین راواخیست، پکې ویې کتل او ویې ویل چې: «زه یې وینم، دا هلته لري د یوه لوی دریاب په منځ کې په یوه برخه ناسته ده، تر څنګ یې اژدها پروت دی او څاري یې.» ور پسي پاچاته ورغی، د ځان او خپلو ورونو له پاره یې د یوې کشتۍ هیله ترې وکړه او په کشتۍ کې د ورونو سره په دریاب کې پرځي ته ورغلل. د پاچا لور هلته ناسته وه او اژدها یې په ورنو سرایښی ویده و. ښکاري و ویل چې: «زه یې په ټوپک نه ولم، ځکه کیدی شي چې جلی هم ورسره و وژل شي.» په دې ځای کې غله و ویل چې: «اوس به زه د خپل دم او دوا نه کار واخلم.» بیا نو په سینه ورورو و وښوئیده او تر اژدها لاندې پرته شهزادګۍ یې په دومره ارامۍ او چالاکی ترې غلا کړه، چې دا ځناور هیڅ پوه نه شو، همغسې ویده پروت و او خور خور یې کاوه. دوی په بیره او خوشالی په بیړۍ کې کیناستل او د بحري خواته راتاو شول. اژدها چې بيدار شو اوشهزادګۍ یې بیا نه مینده، په بیره پسي والوت او له ډبرې غوسې یې په هوا کې غور وپش کاوه او کله پېرۍ ته ورسیده او د بیړۍ په سربې الوتته کوله، ښکاري خپله ترکله را واخیستله، اژدها په نښه کړ او په زړه یې و ویشتل. دا لوی ځناور مرشو او راوړیده، خو دی دومره لوی او غټ ځناور و چې، دلویډو په وخت کې یې بیړۍ ټوټې ټوټې کړه. له نیکه مرغه دوی یو څو ټوټې وښولې او په هغو یې په پراخه بحیره کې د یخو او یخواته لامبوګانې وهلې، دا هم رنځ او رېږدل و، خو گنډونکي هم لټ گنډونکي نه و، خپله بې ساري ستن یې راواخیسته او په بیره بیره یې په غټو غټو ټکونو تختې یوه له بلې سره وگنډلې، ټول ورباندې کیناستل، بیایې ډیبرۍ نورې برخې را ټولې کړې. ورپسې یې هغه هم په دومره مهارت وگنډلې چې په لنډ وخت کې یې بیړۍ بیرته جوړه اود روانیدو له پاره یې چمتو کړه او پکې په خوشالی او نیکمرغۍ دکور په لور روان شول. کله چې پاچا بیرته خپله لور ولیدله په خوشالیو کې ډوب شو. ور پسي یې دې څلور ورونو ته و ویل چې: «له تاسې به یو زما د لور سره واده وکړی او دا چې دا به کوم یو وي، دا پریکړه تاسې په خپله وکړی.» په دې ځای کې د دوی تر منځ یو زورور جنجال رامنځ ته شو، ځکه هر یوه غوښتل چې واده ورسره وکړي. ستوري کتونکي و ویل چې: «که ما شهزادګۍ په دوربین کې نه وای لیدلې، نو ستاسې ټول کمالونه یې گټي وو، نو ځکه له هغې سره واده زما حق دی.»

غله و ویل چې: «که ما شهزادګۍ داژدها څخه نه وای غلا کړې، نو یوازې لیدنې به کومه گټه نه وه کړې، نو ځکه دا زما حق دی.» ښکاري و ویل چې: «که زما د ټوپک مر می داژدها په زړه نه وای لگیدلې، نو دې ځناور به تاسې ټول د شهزادګۍ سره یو ځای ټوټې ټوټې کړې وای، نو ځکه د واده مستحق زه یم.» ور پسي گنډونکي راپورته شو او یې ویل چې: «که ما ټوټې ټوټې شوي بیړۍ بیرته نه وای گنډلې او جوړه کړې، نو تاسې ټول به

رېږدلي په درياب کې ډوب شوي وای، نو ځکه زه دشهزاد گي سره د واده مستحق يم «. ورپسې پاچا دا پريکړه وکړه چې «تاسې هر يو د بل سره برابر حق لری او هر يو دا ځوانه جلی غواړي، نو ځکه يې يوه ته هم نه ورکوم . د دې په ځای تاسې هر يوه ته د کړي خدمت په بدل کې نيمه پاچا هي ورکوم.» د ورونيو دا پری کره خوښه شوه او ويې ويل چې: « زموږ تر بي اتفاقي دا پريکړه بڼه ده «. په دې توگه هر ورو يې نيمه پاچاهي تر لاسه کړه او تر هغو چې دخدا رضا وه دخپل پلار سره يې يو ځای خوښ ژوند کاوه .

Liste von Märchen - Grimms Märchen - Grimmstories.com

د پاڼو شمېره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ